

Kramérny souv
Čís. 1. Pražské Poštovní Rominy.

Roku 1789.

Čís. 22.

W Sobotu dne 28 Listopadu.

Wogenský Příběhové. Dworská Zpráva, List čtyřicátý šestý.

Generál polní Maršalek Baron Laudon vyslal Generálmajora Černela s nějakým počtem válečného lidu z Sabacského okolí na Turecký grunt w Serwii s tím rozkazem, by on, jak okolostogičnosti toho dopausstěg, proti nepřátelům gednal, a kdekoli může, ge z země vytiskl.

Dle toho tedy rozkazu Generál Černel vyslal z Sabace Obrsta Dawidowice od Slawonského Brodského plku do Lessnice, a rozkázal gemu, pokudby Turcy při spatření nasseho lidu nazpátek causali, aby ge co neydale honil, jinak ale,

Kdyby totiž Turcy zpět causati nechteli, aby dobře gsa postawen, tak dlouho očekawal, dokudby gemu sám Generál Černel s swým lidem na pomoc nepřizáhl. Z toho ohledu Pan Generál dne 20 října vydal se na cestu z Waliewa, a měl vmysl společně s Panem Obrstem na Turky, kterýchž w ležení w Losnice 5 tisíc stálo, autoť učiniti. Nepřátelský Wudcowé byli, Kapitanové z Widaiče, Gradachace, Tufky, Prebesniku, a Dworský Bassa.

Dne 22 října Obrst Dawidowicz vytáhl s swým lidem k Lessnici; ledwa ale se k tomu místu přiblizowal, Turcy přehli

prchli odtud, a gednjm během vtjkali do Lipnice. Wida Obrst, gať nepřátelé prudce vtjkagj, a též dostana zpráwu, že Turcy w Lipnicy toliko 300 mužů slyň gsau, tjm smělegi hnál se za vtjkagjci, a několikrát na ně dorazyl. Když k Lipnicy přitáhl, shledal, že zde shromážděni nepřátelé nad lid geho mnohem slyněgšj gsau, a protož přinucen byl k své kolony nazpátek causnanti. Když tjm také zástup nepřátel přitáhl z Losnice ostatnjm na pomoc, a oni sblukše se wšickni w gednu hromadu, doráželi na náše causagjcy gezdce tak mocně a prudce, že gezdcowé, prwé než w dobrem pořádku byli, Turkům na odpor se postawiti a s nimi se potýkati musyli. Turcy, gaťo wztekli, wedrali se až k samým kusům, y byliby se málem gednoho zmocnili; ale náši sebrawše swau wšescku sylu, násylně vdeřili na Turky, a potjrali ge takowau moc, že oni negen od kusu vpustili, alebrž také hned počali causati, a posléz co neypudčegi dali se do vtjkánj. Pak opustili též Lipnicy a Losnicy, a téhož dne w večer tak rychle vtjkali přes Drýnu, že se gich mnoho w té řece utopilo.

W tomto přiběhu při obogim autoku z náši strany padli toliko 2 muži a 25 bylo poraněno. Nepřátelé 102 mužů, a mezy nimi třjch Wüdců swých nechali na místě ležeti, a mnohem wětšj počet poraněných sebau odwljkli. Chyceno bylo 9 Turků. Břom toho dostali náši za kořist 400 kusů dobytka, a w těch místech Lessnicy, Lipnicy a Losnicy 30 tisíc měric kucuryce, pšenice, žita a owsa, též welikau zálohu sena.

Skřz toto škrocenj nepřátel, gaťož y že Generál Černel až do Losnice, ač welmi nepřístupnými cestami, přitáhl, magj náši ten prospěch, že celá strana při řece Drýně až k Swornjckému příjwozu, a pak od Krupan až k Losnicy, odewšech Turků wyprázdňena gest.

Gať zpráwa přicházj z Charwát na den 10 listopadu od polnjho Maršalka Laytnanta Walisse, gedna částka nepřátel, genž stáli w leženj w Pasynj Luky, dne 7 toho s dwěma kusy obrátila se k Prybogi, a před 12tau hodinau polednj učinila autoť na náše stance; poněwadž ale náši welmi mocně po Turcých střileli, oni obrátili se nazpět, a táhli do leženj w Želawy.

Dne 8 ráno opět wětšj počet nepřátel přitáhl k našim stancům, a od 7mé polednj až do 6té večernj hodiny nezstále z třjch kusů kaule, a z gednoho děla 2 otlibernj pumy házeli. Ale ani toho dne ničeho wyřjdiťi nemohli, a w večer, když náš lid na ně z stanců wypadl, dokonce do swého leženj se wrátiti přinuceni byli.

Při tom přiběhu zbiti gsau náši dwa muži a 2 koňowé; poraněn byl prwnj zástupnjk Modrowčic od Likánstého plku, a 19 prostých. Z Turků byl 1 muž zagat; co gich přišlo k pobitj, není známo, z toho wšak se soudj, že gich byl drahný počet, protože mnoho pistolj, nožů a rozličného statstwa po nich nalezeno gest.

Dle giné zpráwy, Bosynstj Turcy, pozůstawagjcy w Izdachyce, Šawali, Somysli, Želawy a Derykucu, opět z swých leženj na mnoha místech po Charwát

wátstých hranicých wyrazyti chtěli; Pdyž ale spatřili, že nássi proti nim wšudy přichystáni gsau, wypálili své ležení, a dále nazpět k svým hradům odtáhli.

Dworiská Zpráva, List 47mý.

Aby Turcy po pravém břehu řeky Dunage žádného přístupu k Orsowě neměli, též aby ta pevnost tjm dříve se vzdáti přinucena byla, zprávu wedaučy Generál polnj Marssalek Baron Laudon rozkázal polnjmu Marssalkowi Laytznantowi Hraběti z Wartensleben něgaskau cestu k Bladowě přes wrch wynalezti, aneb jí dát vdělati, protožebý tam cestau, která weđe okolo pevnosti nazwané Uzběty, nynj žádným způsobem přigiti lze nebylo.

Pan Generál polnj Marssalek Laudon měl ten vmysl, že hned, gak mile cesta zpravena bude, něgakau částku lidu přes Dunay wysle, a hleděti bude, aby v Bladowy stogicý Sersastyer Jusuf Bassa, mage as 10 tisíc pěšho a gízdneho lidu, na hlavu poražen, a gínak pevnost Bladowa snadssim způsobem dobyta býti mohla.

Pan Generál Hrabě z Wartensleben nalezl cestu starau od nepřátelské wěsnice Rowilowy as půl mile nad Orsowau, která weđe přes wrch, wssak ale po ní gíž mnoha let žádný negezdil. Tu tedy on s wynaložením wssemožné práce zprawiti, a k pohodlnému tažení zřiditi dal.

Gak mile Sersastyer o nassj práci zwěděl, že se totiž cesta přes wrch prodělává, a že nepochybne na sebe autoř k očekávání má, na rychlost odstaupil od Bladowy, a nechal tam gediné tak mno-

ho lidu, což se genu pro zachránění té pevnosti zapotřebj widělo. Z té přčiny Pan Generál wyslal k Bladowě toliko strownau částku bogownjků pod zpráz wau Generála Fabry, a dal genu, krom giných potřebných střelných nástrogů, 2 kusy na 12tilibernj kaule a 4 haubice.

Tento náš wálečný lid dne 6 listoz padu pustil se přes Dunay. Mezý tjm strhl se děssě brozný, strže který cesta tak zkážena byla, že dwa dni minuli, než nássi na ssjíc hory s střelbau wylezti mohli. Dne 8 teprw odpoledne pohodlněgi přitáhli k Bladowě as na dvě hodiny cesty, a tu se přes noc zastawili. Ráno opět pustili se na cestu, a dorazyli tak daleko, coby z kusu dostřelil.

Nato Generál Fabry poslal prwnjho Zástupnjka Turčjka s trubačem do Bladowy, aby té pevnosti k vzdání se požádal. Bladowssj dali odpověď, že se dříve newzdagi, dokudby Orsowa w nassich rukau nebyla, tak aby se oni potom k Orsowssému lidu přitazyti mohli. Generál Fabry ale wzkázal jim poznowu, pokud se dobrowolně newzdagi, že gich k tomu násyljm dožene.

Po takowém wzkázání Turcy požádali o tři dni na rozmyšlenau; ale Pan Generál odepřel y té žádosti, a požrozyl opět Turkům, že pevnosti násylně dobýwati bude. Protož Turcy byli powolnj k kapitulacý, a vzdali pevnost bez gediné rány, toliko s tau wýminkau, by swobodně propustěni byli. Wssě, což tam wálečných nástrogů a potravý pozůstawalo, přisslo nassim do rukau; totiž, 27 mosazných a 4 železné kusy, 2544 centněřů prachu, weliké množstwí kaulj, 753 centněřů maufy, 250 centněřů

tněří cwjpochu, 150 měric gečmena, a 1,900 měric owsa.

Woyska, genž leželo w Bladowě, bylo spahů 324, jeničarů 153, a při nich Mehmed Bassa třech praporeců, Ibrahim Bassa dwau praporeců, Kuzym jeničarů Ağa, Suleiman spahů Ağa, a Halabeğ. Tento lid prowázyn byl od nassich až k mostu v Teynodesu, a odtud sám táhl k Widjnu.

Wybogowanjin pewnosti Bladowy obdrželi sme takowy kus fraginy, w které pozůstawa 150 wsů a městeček, a která doswad od nepřatel wyhubena a vyplněna nebyla.

Gak zběžnau zpráwu dáwa Wáze dce Sedmihradského woyska polnj Šbroynosta Knjze Hohenlohe, on wrhl do Walach, a když se blížil ke Brajowě, Turcy odtud hned vtekli, kterěžto místo Pan Šbroynosta w tu chwili lidem osadil. Také polnj Maršalek Prync Boburt, dostana na pomoc 6 paralionů pěchoty a 7 dywizů gizdy, pustil se k Bukarestu, sydelnjho města Knjzete Marwojeny. Na ten způsob pewnost Orsowa teď odnikud žádné pomocy k daufánj nemá, a tau přjcinau Pan polnj Maršalek Laudon od dobýwánj té pewnosti, ac nynj wel: mi zlé gest powětrj, vpustiti nemijnj.

Dworšká Zpráwa, List 48mý.

Gak zpráwa přicházý od hlawnj armády na den 13 listopadu, Generál: major Černel, poněwadž teď mezy horami wlhké a sychrawé powětrj gest, tak že se nic proti Turkům před se wzyti nemůže, od té strany, kde řeka Drýna do Sáwy wpadá, nahoru přes Bodož

wincey, Lessnicy, Lipnicy, Lošnicy, Krupany a Waljewo, w gednom pořadý zas táhl kordon na ten způsob, že celé Sabastě, Jadrawstě a Zwornjckě okoli od nepřatel wyprázdňeno a od nassich podmaněno gest.

Generálmajor Otto na den 2 listopadu dáwa zpráwu z Jagodiny, že nassí přissedše na stopu wtiskagjcyho Albdy Bassy, na cestě, kudy Turcy z swých ležení od Baročjna, Jagodiny a Čuprye wtiskali, mnoho polámaných wozů a walečných nástrogů, též Bassaw praporec z třech koňských ocasů nalezli, y také 24 kusů, kterých Bassa strachem a hrůzau zpátkem zanechal, na nassí stranu přes řeku Morawu odweženo gest.

Michaljewičstij dobrowolnjey w oně straně osadili Baročjn a horu Šsupelač, a wybíhagjcy patrolly přicházegj bez překážky až do Aležinky; také Setnjš Stoykowič toliko 6 hodin cesty od Nysy stogj. Weliký djš této fraginy dobrowolně se poddal, a westkeren lid přissahu wěrnosti v přjtomnosti Generála Otty složil.

Dle zpráwy od Obršta Braye, kterau on polnjmu Šbroynostowi Knjžeti Hohenlohe zaslal, Turcy, as 2 tisíce w počtu, na den 8 listopadu z Brajowoy a z okolnjch míst vtekli, gak mile vslysseli, že se k nim Obršt Bray přiblížuge, a postavili se djsem k Setanškému mostu, a djsem do Isalice dvě hodiny za Brajowau k pozorowánj nassich odtáhli.

Na Turky, genž w samé Isalicy w počtu 50 mužů zůstali, náš přednj hauf Obršta Braye hned učinil autok, a po malém odporu, při kterém 5 Turců